

suum quisque ducem sequeretur. Unde institutum,
ut postea milites, qui eiusdem signi essent, manipu-
lares dicerentur. Itaque ab eo oppresso Amulio fra-
trem vinculis liberatum, avum regno restitutum.

23 Cum igitur inter se Romulus et Remus de con-
denda urbe tractarent, in qua ipsi pariter regnarent,
Romulusque locum, qui sibi idoneus videretur, in

- monte Palatino designaret Romamque appellari vellet
contraque item Remus in alio colle, qui aberat a Pa-
latio milibus quinque, eundemque locum ex suo no-
mine Remuriam appellaret neque ea inter eos finiretur
contentio, a vo Numitore arbitro ascito placuit discepta-
tores eius controversiae immortales deos sumere, ita
ut, utri eorum priori secunda auspicia obvenissent, ur-
bem conderet eamque ex suo nomine nuncuparet atque 15
2 in ea regni summam teneret. Cumque auspicaretur
□ Romulus in Palatio, Remus in Aventino, sex vulturios
pariter volantes a sinistra Remo prius visos, tumque
ab eo missos, qui Romulo nuntiarent sibi iam data
auspicia, quibus condere urbem iuberetur, itaque ma- 20
3 turaret ad se venire. Cumque ad eum Romulus ve-
nisset quaesissetque, quaenam illa auspicia fuissent,
dixissetque ille sibi auspicanti sex vulturios simul
apparuisse: At ego, inquit Romulus, iam tibi duode-
cim demonstrabo; ac repente duodecim vultures ap- 25
4 paruisse subsecuto caeli fulgore pariter tonitruque. Tum
Romulus: Quid, inquit, Reme, affirmas priora, cum praes-
entia intuearis? Remus postquam intellexit sese regno
fraudatum: Multa, inquit, in hac urbe temere sperata
5 atque praesumpta felicissime proventura sunt. At vero 30
Licinius Macer libro primo docet contentionis illius
perniciosum exitium fuisse; namque ibidem obstantes
6 Remum et Faustulum interfectos. Contra Egnatius libro
primo in ea contentione non modo Remum non esse
occisum, sed etiam ulterius a Romulo vixisse tradit. 35